

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W GDAŃSKU

Gdańsk, 30 czerwca 1967 r.

Nr 10

Poz. 52—59

T R E Ś Ć :

Część I — Przepisy obowiązujące

Uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku:

- Poz.:
- 52 — Nr 78/600/67 z dnia 9 czerwca 1967 r. w sprawie wprowadzenia nowego systemu taryfowego opłat za przewozy osób i bagażu środkami komunikacji masowej Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego Gdańsk-Gdynia.
- 53 — Nr 80/616/67, z dnia 19 czerwca 1967 r. w sprawie zaopatrzenia sołtysów województwa gdańskiego w legitymacje oraz wydania im pieczętek do użytku służbowego.
- 54 — Uchwała Nr XI/82/67 Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie z dnia 9 marca 1967 r. w sprawie zmiany granic wsi Kębłowo i Luzino na obszarze gromady Luzino w powiecie wejherowskim.

Uchwały Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni:

- 55 — Nr 63/65—69 z dnia 6 kwietnia 1967 r. zmieniająca uchwałę Nr 30/65—69 tej Rady z dnia 5 kwietnia

1966 r. w sprawie ograniczenia sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych na terenie miasta Gdyni.

- 56 — Nr 64/65—69 z dnia 6 kwietnia 1967 r. w sprawie wprowadzenia podatku od posiadania psów na terenie miasta Gdyni.

- 57 — Zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku z dnia 27 maja 1967 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Część II — Publikacje

- 58 — Komunikat Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 29 maja 1967 r. w sprawie udzielenia stałego uznania Konsulowi Brazylii.
- 59 — Obwieszczenie Przewodniczącego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 8 maja 1967 r. o nadaniu nazw nowym ulicom położonym w mieście Gdańsku.

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

52

UCHWAŁA Nr 78/600/67

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 9 czerwca 1967 r.

w sprawie wprowadzenia nowego systemu taryfowego opłat za przewozy osób i bagażu środkami komunikacji masowej Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego Gdańsk—Gdynia.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1957 r. w sprawie ustalenia przez Radę Ministrów wytycznych do określania cen i stawek taryfowych niektórych artykułów i usług (Dz. U. Nr 49, poz. 235) i § 2 uchwały Nr 106/67 Rady Ministrów z dnia 19 maja 1967 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek taryfowych za przewozy środkami masowej komunikacji miejskiej oraz zgodnie z wytycznymi zawartymi w zarządzeniu Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 23 maja 1967 r. w sprawie ustalenia opłat za bilety pracownicze i szkolne, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — w uzgodnieniu z Państwową Komisją Cen — uchwała, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się na terenie miast Gdańska, Gdyni i Sopotu, zwanych dalej w skrócie „Trójmiastem”, oraz na terenach poza tymi miastami położonych w zasięgu działania Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego Gdańsk-Gdynia, zwanego dalej „Przedsiębiorstwem” — nowy system taryfowy opłat za przewozy osób i bagażu środkami komunikacji masowej tego Przedsiębiorstwa zawarty w następujących paragrafach.

§ 2.

1. W trakcji tramwajowej wprowadza się bezstrefowy system taryfowy opłat w przewozach jednorazowych.
2. Zachowuje się dotychczasowy strefowy system taryfowy opłat:
 - a) w trakcji trolejbusowej i autobusowej,
 - b) w trakcji tramwajowej — w odniesieniu do okresowych (miesięcznych) przewozów pracowniczych.

§ 3.

Ustala się taryfę opłat za przewozy osób i bagażu środkami komunikacji masowej Przedsiębiorstwa w następującej wysokości:

1. Na normalnych liniach dziennych za jednorazowy przejazd:
 - a) tramwajem w obrębie jednej linii — 1,00 zł,
 - b) trolejbusem w obrębie każdej strefy — 1,00 zł,
 - c) autobusem w obrębie każdej strefy — 1,50 zł.
2. Na pośpiesznych i specjalnych liniach autobusowych oraz mikrobusowych w obrębie każdej strefy — 2,00 zł.
3. Na normalnych liniach nocnych (w godzinach od 23-ciej do 5-tej) za jednorazowy przejazd:
 - a) tramwajem — w wysokości dwukrotnej opłaty określonej za normalny bilet jednorazowy na liniach dziennych,
 - b) trolejbusem lub autobusem — w wysokości dwukrotnej opłaty określonej za normalny bilet jednorazowy na liniach dziennych, za każdą przejechaną strefę.
4. Za przewóz bagażu na normalnych liniach dziennych i nocnych:
 - a) w trakcji tramwajowej na jednej linii — w wysokości dwukrotnej opłaty określonej za normalny bilet jednorazowy na liniach dziennych,
 - b) w trakcji trolejbusowej i autobusowej — w wysokości opłaty określonej za przewóz jednej osoby na liniach dziennych (na zasadzie wielokrotności przejechanych stref),
 - c) na liniach pośpiesznych — w wysokości opłaty określonej za przewóz jednej osoby na danej linii (na zasadzie wielokrotności przejechanych stref).

Rodzaj i rozmiary bagażu podlegającego opłacie określa obowiązujący dotychczas w komunikacji miejskiej regulamin przewozu.

5. Za ulgowe przewozy jednorazowe osób:

- 1) na normalnych liniach dziennych:
 - a) tramwajem — na jednej linii — 0,50 zł,
 - b) trolejbusem — w obrębie każdej strefy — 0,50 zł,
 - c) autobusem: w obrębie 1 strefy — 1,00 zł,
w obrębie 2 stref — 1,50 zł,
w obrębie 3 „ — 2,50 zł,
w obrębie 4 „ — 3,00 zł,
w obrębie 5 „ — 4,00 zł,
w obrębie 6 „ — 4,50 zł,

na liniach pośpiesznych i specjalnych w obrębie każdej strefy — 1,00 zł.

6. Przy przewozach zarówno osób, jak też bagaży na liniach nocnych (beztrefowych i strefowych) ulgowych opłat nie stosuje się.

7. Za okresowe (miesięczne) przewozy pracownicze — z wyłączeniem linii pośpiesznych i specjalnych (101, 113, 124, 129 i 201) oraz odcinków linii 112, 112 kreślone, 118, 126, 130, 131 poza granicami Trójmiasta — z określeniem osoby uprawnionej do przejazdu:

1) o kontrolowanej liczbie przejazdów w ilości 52 (karty podstawowe):

a) tramwajem: w obrębie 1 strefy — 25 zł,
w obrębie 2 stref — 35 zł,
w obrębie 3 i więcej stref — 45 zł,
b) trolejbusem: w obrębie 1 strefy — 25 zł,
w obrębie 2 stref — 35 zł,
w obrębie 3 i więcej stref — 45 zł,
c) autobusem: w obrębie 1 strefy — 35 zł,
w obrębie 2 stref — 45 zł,
w obrębie 3 i więcej stref — 50 zł,

2) o niekontrolowanej liczbie przejazdów (bilety pracownicze):

a) tramwajem: w obrębie 1 strefy — 50 zł,
w obrębie 2 stref — 60 zł,
w obrębie 3 i więcej stref — 70 zł,
b) trolejbusem: w obrębie 1 strefy — 50 zł,
w obrębie 2 stref — 60 zł,
w obrębie 3 i więcej stref — 70 zł,
c) autobusem: w obrębie 1 strefy — 65 zł,
w obrębie 2 stref — 80 zł,
w obrębie 3 i więcej stref — 95 zł,

3) za przejazd więcej niż jedną trakcją (tramwajem, trolejbusem lub autobusem) stosować należy opłaty w wysokości przewidzianej dla traktacji droższej.

4) na liniach autobusowych wybiegających poza granice Trójmiasta, na odcinkach od granic administracyjnych miasta za przewozy o kontrolowanej liczbie przejazdów:

a) na linii 112 — odcinek Płonia — Sobieszewo — 25 zł,
b) na linii 112 kreślone — odcinek Płonia — Wiślina — 55 zł,
c) na linii 118 — odcinek Święty Wojciech — Pruszcz Gdański (PZGS) — 55 zł,
d) na linii 126 — odcinek Święty Wojciech — Pszczółki — 110 zł,
e) na linii 130 — odcinek Górki Wschodnie — Przegalina (oraz na trasie Płonia — Przegalina) — 110 zł,
f) na linii 131 — odcinek Brętowo — Firroga (z zająbieniem jednej strefy miejskiej) — 55 zł,
g) na połowie długości odcinków wymienionych pod lit. d oraz e — 55 zł.

8. Za normalne (ogólnie dostępne) przewozy okresowe (miesięczne) osób o niekontrolowanej liczbie przejazdów — z wyłączeniem linii pośpiesznych i specjalnych — z określeniem osoby uprawnionej do przejazdu:

a) tramwajem: w obrębie 1 strefy — 80 zł,
w obrębie 2 stref — 120 zł,
w obrębie 3 i więcej stref — 160 zł,
na całej traktacji (bez ograniczeń linii i stref) — 200 zł,
b) trolejbusem: w obrębie 1 strefy — 80 zł,
w obrębie 2 stref — 120 zł,
w obrębie 3 i więcej stref — 160 zł,
na całej traktacji (bez ograniczeń linii i stref) — 200 zł,
c) autobusem: w obrębie 1 strefy — 120 zł,
w obrębie 2 stref — 180 zł,
w obrębie 3 — 240 zł,
w obrębie 4 — 300 zł,
w obrębie 5 — 360 zł,
w obrębie 6 i więcej stref — 420 zł,
d) na obie traktacje elektryczne (tramwaj i trolejbus — bez ograniczenia stref i linii) — 300 zł,
e) na wszystkie traktacje (bez ograniczenia stref i linii) — 612 zł.

9. Za normalne (ogólnie dostępne) przewozy okresowe

(miesięczne) osób za biletami na okaziciela stosować należy opłaty o 20% wyższe od opłat określonych w ust. 8.

10. Za normalne (ogólnie dostępne) przewozy okresowe (miesięczne) osób na liniach pośpiesznych i specjalnych stosować należy opłaty o 20% wyższe od opłat określonych w ust. 8, a przy przewozach, o których mowa w ust. 9 — o 10% wyższe od opłat określonych w tym ustępie.

11. Za przewozy pracownicze w kursach zamkniętych oraz za przewozy nieregularne opłaty pobiera się — jak dotychczas — na podstawie umowy najmu z uwzględnieniem następujących zasad:

1) według przebiegu kilometrów (przy przejazdach poza obszar Trójmiasta) autobusem:

a) do 25 miejsc pasażerskich — 5,60 zł za wozokilometr oraz za każdą godzinę postoju — 96,00 zł,
b) od 26 do 34 miejsc pasażerskich — 6,98 zł za wozokilometr oraz za każdą godzinę postoju — 128,50 zł,
c) od 35 do 51 miejsc pasażerskich — 8,10 zł za wozokilometr oraz za każdą godzinę postoju — 160,00 zł,
d) od 52 i więcej miejsc pasażerskich oraz za przejazd autobusem przegubowym — 9,04 zł za wozokilometr oraz za każdą godzinę postoju — 192 zł.
Minimalną opłatę za wynajem autobusu pobierać należy jak za 30 km przebiegu.

2) według czasu użytkowania (w obrębie Trójmiasta):

A) autobusem:

a) do 25 miejsc pasażerskich — 168 zł za każdą godzinę najmu,
b) od 26 do 34 miejsc pasażerskich — 200 zł za każdą godzinę najmu,
c) od 35 do 51 miejsc pasażerskich — 243 zł za każdą godzinę najmu,
d) od 52 i więcej miejsc pasażerskich oraz autobusem przegubowym za każdą godzinę najmu — 277 zł

B) tramwajem:

a) tylko wozem silnikowym — 100 zł za każdą godzinę najmu,
b) wozem silnikowym z przyczepą — 170 zł za każdą godzinę najmu.

C) trolejbusem:

a) tylko wozem silnikowym — 162 zł za każdą godzinę najmu,
b) wozem silnikowym z przyczepą — 270 zł za każdą godzinę najmu,

D) mikrobusem — 70 zł za każdą godzinę najmu.
Minimalną opłatę za wynajem tramwaju, trolejbusu lub mikrobusu należy pobierać w wysokości ustalonej za 1 godzinę najmu każdego z tych środków komunikacji.

12. Przy najmie środków komunikacji, o których mowa w ust. 11, według czasu ich użytkowania, stosuje się ponadto następujące zasady związane z ustalaniem wysokości opłat:

1) ustala się normy przebiegu pojazdu w ciągu całego okresu najmu:

a) autobusów — 30 km/godz.
b) trolejbusów — 20 km/godz.
c) tramwajów i mikrobusów — 15 km/godz.

2) w przypadku przekroczenia tych norm w ciągu całego okresu najmu, pobierać należy opłatę za czas (mierzony w godzinach), jaki wynika z ilorazu przebytych kilometrów przez normę przebiegu (km/godz.) określoną w pkt 1.

13. Godziny postoju (ust. 11 pkt 1) oblicza się jako różnicę między faktycznym czasem najmu, a czasem jazdy pojazdu, obliczonym przy przyjęciu obowiązującej normy przebiegu (km/godz.) określonej w ust. 12 pkt 1.

14. Czas najmu mierzony w przebytych kilometrach oblicza się od chwili wyjazdu z zajezdni do powrotu do zajezdni (garażu).

15. Formy zamówień najmu i formy rozliczeń opłat z tytułu najmu określi Przedsiębiorstwo.

§ 4.

1. Uprawnienia do korzystania z jednorazowych biletów ulgowych przysługują:

1) dzieciom w wieku od lat trzech do siedmiu — na wszystkich liniach i na wszystkich traktacjach,
2) studentom wyższych uczelni studiów dziennych (stacjonarnych) — na podstawie okazania ważnej legitymacji studenckiej,

- 3) umundurowanym wojskowym służby czynnej w stopniu od szeregowca do kaprała (równorzędnego) włącznie,
 - 4) emerytom i rencistom pobierającym zaopatrzenie, a nie pozostającym w stosunku pracy — na podstawie legitymacji lub innego dowodu wydanego przez właściwy organ.
2. Osobom określonym w ust. 1 pkt 2—4 nie przysługuje prawo do korzystania z jednorazowych biletów ulgowych na liniach pośpiesznych i na liniach specjalnych (101, 113, 124, 129 i 201).

§ 5.

1. Uprawnienia do korzystania z okresowych przejazdów pracowniczych środkami komunikacji masowej Przedsiębiorstwa — z wyjątkiem linii pośpiesznych i linii specjalnych (101, 113, 124, 129 i 201) — przysługuje następującym kategoriom osób:

- 1) pracownikom uspołecznionych zakładów pracy,
- 2) pracownikom nieuspołecznionych zakładów pracy, objętych ubezpieczeniem społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę lub o naukę zawodu,
- 3) rodzicom lub opiekunom towarzyszącym dzieciom upośledzonym, uczęszczającym do szkół specjalnych,
- 4) studentom szkół wyższych, uczniom wszelkiego typu szkół średnich oraz uczniom zasadniczych szkół zawodowych i podstawowych — w przypadkach, gdy miejsce pracy lub nauki osób tych kategorii znajduje się w odległości nie mniejszej niż jeden i pół kilometra od miejsca ich zamieszkania.

2. Bilety pracownicze dla osób, o których mowa w ust. 1, sprzedaje się:

- 1) na trasę prowadzącą od miejsca zamieszkania danej osoby do miejsca pracy lub nauki, przy czym przez miejsce pracy lub nauki rozumie się siedzibę zakładu lub jego oddziału,
- 2) na zbiorowe zapotrzebowanie zakładu pracy (nauki),
- 3) na indywidualne zapotrzebowanie (w szczególności uzasadnionych przypadkach) — w stosunku do osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w stosunku do osób określonych w ust. 1 pkt 3 — na podstawie odpowiedniego zaświadczenia.

3. W szczególnych przypadkach uczniom szkół zawodowych i techników, w których zajęcia odbywają się w ciągu dnia w różnych miejscach, mogą być wydane dwa bilety miesięczne.

§ 6.

Uprawnienie do korzystania z bezpłatnych przejazdów przysługuje:

- 1) na wszystkich liniach normalnych, pośpiesznych i specjalnych:
 - a) posłom na Sejm — na podstawie okazania legitymacji poselskiej,
 - b) dzieciom do lat trzech,
 - c) pracownikom Przedsiębiorstwa i członkom ich rodzin oraz rencistom — byłym pracownikom Przedsiębiorstwa i wdowom po tych pracownikach — w zakresie ustalonym w układzie zbiorowym pracy — na podstawie biletów wolnej jazdy,
- 2) na liniach normalnych oraz na linii 101 — radnym Wojewódzkiej Rady Narodowej,
- 3) na liniach normalnych:
 - a) radnym Rad Narodowych miast Gdańska, Gdyni i Sopotu — na terenie Trójmiasta,
 - b) radnym Dzielnicowych Rad Narodowych miasta Gdańska — na całym obszarze tego miasta,
 - c) umundurowanym funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej, umundurowanym lub pełniącym służbę patrolową z opaską na ramieniu członkom Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej oraz umundurowanym wojskowym Wojskowej Służby Wewnętrznej w stopniu od szeregowca do starszego sierżanta włącznie — najwyżej w ilości trzech osób w jednym pojeździe,
 - d) ociemniałym i osobom im towarzyszącym — na podstawie legitymacji wystawionej przez odpowiedni Oddział Polskiego Związku Niewidomych; nie pobiera się także opłaty za psa — przewodnika ociemniałego.

§ 7.

W przypadku stwierdzenia przez organ kontroli, że osoba korzystająca z pojazdu regularnej komunikacji masowej Przedsiębiorstwa nie posiada ważnego biletu jednorazowego lub okresowego na przejazd (przewóz bagażu) — podle-

ga ona opłacie taryfowej w wysokości 50 zł. Na liniach pośpiesznych oraz na liniach specjalnych i nocnych pobiera się w tych przypadkach opłatę w wysokości 100 zł.

§ 8.

1. W przypadkach konieczności korzystania z przejazdów pojazdami linii nocnych na podstawie okresowych biletów pracowniczych, bilety te powinny być ostemplowane przez Przedsiębiorstwo specjalną pieczęcią uprawniającą do korzystania z takich przejazdów.

2. Upoważnia się Przedsiębiorstwo do dopuszczenia — w wyjątkowych warunkach eksploatacyjnych na określonych odcinkach — okresowych przewozów pracowniczych na liniach pośpiesznych i specjalnych.

§ 9.

Wykaz linii komunikacyjnych — z podziałem na strefy — objętych działalnością Przedsiębiorstwa, stanowi załącznik do niniejszej uchwały*).

§ 10.

Uchyła się uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku podjęte w sprawach unormowanych niniejszą uchwałą.

§ 11.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1967 r. i wymaga ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
K. Okoniewski

Przewodniczący Prezydium
P. Stolarek

53

UCHWAŁA Nr 80/616/67

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 19 czerwca 1967 r.

w sprawie zaopatrzenia sołtysów województwa gdańskiego w legitymacje oraz wydania im pieczętek do użytku służbowego.

Na podstawie art. 71 w związku z art. 70 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (jednolity tekst w Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) oraz za zgodą Biura do Spraw Prezydiów Rad Narodowych Urzędu Rady Ministrów, wyrażoną w piśmie z dnia 10 października 1966 r., Nr PRN I-407/17/66 — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwała, co następuje:

§ 1.

Uznaje się za celowe zaopatrzenie wszystkich sołtysów województwa gdańskiego:

- 1) w legitymacje służbowe według jednolitego formularza, stanowiącego załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały, bez fotografii, ważną przy jednoczesnym okazaniu dowodu osobistego, zaopatrzoną w klauzulę uprawniającą do korzystania ze świadczeń społecznych zakładów służby zdrowia w zakresie i na zasadach obowiązujących w stosunku do pracowników państwowych — z tym, że legitymacje te nie uprawniają do korzystania ze zniżek kolejowych;
- 2) w pieczątki — do użytku służbowego — o kształcie prostokątnym i o wymiarach 40 × 20 mm, z napisem trzyczłonowym zawierającym następujące wyrazy:
 - a) w wierszu górnym — dużymi literami — „Sołtys”,
 - b) w wierszu środkowym — „wieś” — z nazwą tej wsi w pierwszym przypadku,
 - c) w wierszu dolnym — „Gromadzka Rada Narodowa” — z nazwą tej Rady.

§ 2.

Zatwierdza się instrukcję w sprawie określenia przypadków, w których sołtysi mogą używać pieczątki — o której mowa w § 1 pkt 2 — stanowiącą załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

*) Załącznika tego nie ogłasza się.

§ 3.

Zobowiązuje się Prezydium Powiatowych Rad Narodowych oraz Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku do wydania odpowiednich zarządzeń dotyczących:

- 1) zamówienia w jednym zakładzie pieczętów dla wszystkich sołtysów danego powiatu (miasta Gdańska),
- 2) założenia i bieżącego aktualizowania przez wszystkie biura gromadzkie na terenie danego powiatu (właściwy organ na terenie miasta Gdańska), ewidencji pieczętów i legitymacji wydanych sołtysom — według wzoru zawartego w załączniku Nr 3 do niniejszej uchwały — z tym, że w przypadku odwołania sołtysa, upływu jego kadencji lub utraty przez niego mandatu z innych przyczyn, biura gromadzkie (właściwy organ na terenie miasta Gdańska) powinny niezwłocznie wycofać od niego legitymację i pieczętówkę.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
K. Okoniewski

Przewodniczący Prezydium
P. Stolarek

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr 80/616/67
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Gdańsku z dnia 19 czerwca 1967 r.

Wzór legitymacji służbowej sołtysa.

Strona pierwsza:

PREZYDIUM

GROMADZKIEJ RADY NARODOWEJ

w
powiat

LEGITYMACJA Nr

ważna łącznie z dowodem osobistym

seria nr

Ob.

syn ur.

JEST SOŁTYSEM

wsi

Dnia 19..... r.

**PRZEWODNICZĄCY
GROMADZKIEJ
RADY NARODOWEJ**

m.p.

(podpis)

Strona druga
(odwrotna):

Legitymacja uprawnia sołtysa do korzystania z pomocy lekarskiej w społecznych zakładach służby zdrowia w zakresie i na zasadach obowiązujących w stosunku do pracowników państwowych (§ 14 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1958 r. w Dz. U. Nr 15, poz. 67).

(podpis posiadacza legitymacji)

Ważna na rok wystawienia 19.....

Ważność legitymacji przedłuża się na rok

19..... r. 19..... r. 19..... r.

(pieczęć okrągła Prez. GRN i podpis)

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr 80/616/67
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Gdańsku z dnia 19 czerwca 1967 r.

INSTRUKCJA

w sprawie określenia przypadków, w których sołtysi województwa gdańskiego mogą używać pieczętówki dla celów służbowych.

§ 1.

1. Pieczętówki dla sołtysów przechowuje pod ścisłym zamknięciem i pod odpowiedzialnością osobistą sekretarz gromadzki.
2. Sołtys niezwłocznie po zatwierdzeniu jego wyboru na tę funkcję przez gromadzką radę narodową odbierze w biurze gromadzkim legitymację i pieczętówkę, kwitując odbiór przez złożenie swego podpisu w odpowiedniej rubryce ewidencji legitymacji i pieczętów sołtysów, prowadzonej według wzoru zawartego w załączniku Nr 3 do uchwały Nr 80/616/67 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 19 czerwca 1967 r. w sprawie zaopatrzenia sołtysów województwa gdańskiego w legitymacje oraz wydania im pieczętówki do użytku służbowego.

§ 2.

1. Sołtys obowiązany jest do przechowywania pieczętówki pod zamknięciem, chroniącym przed dostępem do niej osób postronnych i zabezpieczając ją przed utratą lub zagubieniem.
2. W przypadku zagubienia lub utraty pieczętówki, sołtys obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym biuro gromadzkie, składając równocześnie odpowiednie oświadczenie określające okoliczności towarzyszące utracie lub zagubieniu pieczętówki.

§ 3.

W przypadku odwołania ze stanowiska lub zawieszenia w pełnieniu swej funkcji, sołtys obowiązany jest do niezwłocznego zdania pieczętówki — za pokwitowaniem — w biurze gromadzkim.

§ 4.

Posługiwanie się przez sołtysa pieczętówką dozwolone jest zasadniczo tylko w stosunkach służbowych „sołtys — prezydium gromadzkiej rady narodowej”.

§ 5.

1. Poza przypadkami, o których mowa w § 4, sołtys może używać pieczętówki przy:

- 1) potwierdzaniu pobytu na delegacjach służbowych,
 - 2) potwierdzaniu pobytu indywidualnym uczestnikom turystyki pieszej, motorowej i wodnej,
 - 3) poświadczaniu wniosków o wydanie dowodu osobistego,
 - 4) poświadczaniu danych zawartych w podaniach mieszkańców wsi sołeckiej,
 - 5) sporządzaniu wszelkiego rodzaju zestawień, wykazów spisów itp. dla potrzeb biura gromadzkiego,
 - 6) wydawaniu wszelkich innych zaświadczeń lub oświadczeń mających stanowić podstawę do wydania decyzji lub orzeczenia przez biuro gromadzkie.
2. Obok odcisku pieczętówki sołtys obowiązany jest umieścić swój własnoręczny podpis.

§ 6.

Pieczętówki nie można używać do stemplowania kwitów wydawanych przez sołtysa na zainkasowane przez niego należności finansowe wsi wobec Państwa, do stemplowania świadectw pochodzenia zwierząt i tym podobnych dokumentów, za które odpowiedzialność ponosi biuro gromadzkie.

§ 7.

Stosowanie pieczętówki przez sołtysa w przypadkach innych, niż to określono w niniejszej instrukcji jest niedopuszczalne.

§ 8.

Biuro gromadzkie przy wręczaniu sołtysowi pieczętówki obowiązane jest poinformować go o sposobie używania pieczętówki i jednocześnie wręczyć mu 1 egzemplarz niniejszej instrukcji.

Prezydium
Gromadzkiej Rady Narodowej
Biuro Gromadzkie

w

powiat

Załącznik Nr 3 do uchwały Nr 80/616/67
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Gdańsku z dnia 19 czerwca 1967 r.

EWIDENCJA pieczętek i legitymacji wydanych sołtysom

Lp.	Nazwa wsi	Imię i nazwisko sołtysa	Pieczętki			Legitymacje				Uwagi
			data		Potwier- dzenie odbioru	nr	data		Potwier- dzenie odbioru	
			wydania	zwrotu			wydania	zwrotu		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

54

UCHWAŁA Nr XI/82/67

Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie
z dnia 9 marca 1967 r.

w sprawie zmiany granic wsi Kębłowo i Luzino na obszarze gromady Luzino w powiecie wejherowskim.

Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (jednolity tekst w Dz.U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) w związku z art. 9 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz.U. Nr 6, poz. 32) Powiatowa Rada Narodowa — po zapoznaniu się z wnioskami zainteresowanych mieszkańców wsi oraz opinią Gromadzkiej Rady Narodowej w Luzinie — uchwała, co następuje:

§ 1.

Wylączy się ze wsi Kębłowo obszary oznaczone:

- 1) na arkuszu mapy 1 — jako działki Nr, Nr 77, 78, 79, 80, 81, 82/1, 82/2, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109;
- 2) na arkuszu mapy 20 — jako działki Nr, Nr 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 1039, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239;
- 3) na arkuszu mapy 21 — jako działki Nr, Nr 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264/1, 1264/2, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273/1, 1273/2, 1274, 1275, 1276, 1277/1, 1277/2, 1278/1, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297/1, 1297/3, 1297/4, 1298, 1299/1, 1299/2, 1300/1, 1300/2, 1301, 1302, 1303, 1304/1, 1304/2, 1305, 1306, 1307/1, 1307/2, 1308 - pół działki, 1309/1, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1320, 1321/1, 1322, 1323, 1324, 1325.

§ 2.

Obszary określone w § 1 włącza się do wsi Luzino.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Przewodniczący obrad
M. Cherek

Przewodniczący Prezydium
Powiatowej Rady Narodowej
B. Rocławski

55

UCHWAŁA Nr 63/65-69 Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 6 kwietnia 1967 r.

zmieniająca uchwałę Nr 30/65-69 tej Rady z dnia 5 kwietnia 1966 r. w sprawie ograniczenia sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych na terenie miasta Gdyni.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434) w związku z art. 1 pkt. 1 i art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Miejska Rada Narodowa uchwała, co następuje:

§ 1.

W uchwale Nr 30/65-69 Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 5 kwietnia 1966 r. w sprawie ograniczenia sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych na terenie miasta Gdyni (Dz.Urz. WRN Nr 18, poz. 118) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zakaz sprzedaży napojów alkoholowych (§ 1 pkt 1) nie obowiązuje na zabawach publicznych pod warunkiem uzyskania zezwolenia Wydziału Handlu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej na jednorazową sprzedaż napojów alkoholowych”.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Przewodniczący obrad
Cz. Kidawa

Przewodniczący Prezydium
Miejskiej Rady Narodowej
M. Wójcik

56

UCHWAŁA Nr 64/65-69 Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 6 kwietnia 1967 r.

w sprawie wprowadzenia podatku od posiadania psów na terenie miasta Gdyni.

Na podstawie art. 2 ust. 1 i art. 3 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (jednolity tekst w Dz.U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87; zmiany

w Dz.U. z 1965 r. Nr 46, poz. 288 i Nr 51, poz. 316) w związku z art. 1 pkt 1 i art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Miejska Rada Narodowa uchwała, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się w mieście Gdyni podatek od posiadania psów.

§ 2.

1. Ustala się wysokość podatku (§ 1) — w stosunku rocznym — jak następuje:

1) od pierwszego psa	60 zł,
2) od drugiego psa	180 zł,
3) od każdego następnego psa	240 zł.

2. Podatek pobiera się w połowie stawek, jeżeli okoliczności uzasadniające pobieranie podatku powstały w drugim półroczu roku podatkowego.

§ 3.

Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych posiadających psy, zamieszkałych lub posiadających swoją siedzibę na obszarze miasta Gdyni.

§ 4.

1. Obowiązek podatkowy w zakresie podatku od posiadania psów winien być zgłoszony przez posiadaczy psów (§ 3) Wydziałowi Finansowemu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni w ciągu miesiąca stycznia każdego roku lub w terminie 14 dni od daty nabycia lub wejścia w posiadanie psa.

2. Obowiązek ten ciąży również na właścicielu, użytkowniku, posiadaczu lub dzierżawcy nieruchomości, w której zamieszkuje (ma siedzibę) osoba będąca posiadaczem psa.

3. Zbycie lub utrata posiadania psa winna być zgłoszona organowi wymienionemu w ust. 1 — przez osoby określone w ust. 1 i 2 — w ciągu 14 dni od daty zbycia lub utraty posiadania psa.

§ 5.

Podatek płatny jest z góry — bez wezwania — w ciągu miesiąca stycznia każdego roku lub w ciągu dwóch tygodni od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 6.

Od podatku wolne jest posiadanie psów:

- 1) utrzymywanych przez organy wojskowe i Milicji Obywatelskiej;
- 2) utrzymywanych w celu pilnowania mienia, będącego w posiadaniu jednostek budżetowych i innych podmiotów gospodarki społecznej;
- 3) utrzymywanych przez zakłady naukowe, lecznicze i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych;
- 4) utrzymywanych przez przedstawicieli państw obcych, przez osoby korzystające — w myśl prawa międzynarodowego — z prawa zakrajowości oraz przez konsulów i pracowników konsularnych nie będących obywatelami polskimi;
- 5) będących pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołączonych itp.);
- 6) utrzymywanych w celu pilnowania gospodarstwa rolnego lub obejścia budynków mieszkalnych po jednym na każde gospodarstwo lub obejście;
- 7) utrzymywanych przez dozorców nocnych;
- 8) utrzymywanych przez osoby czasowo przebywające na obszarze miasta Gdyni, jeżeli podatek od posiadania psów został zapłacony za dany rok podatkowy w miejscowościach, z których osoby te przybyły;
- 9) szczeniąt do 8 tygodni.

§ 7.

Podatek w wysokości 50% stawek ustalonych w § 2 pobiera się od każdego psa myśliwskiego lub innego psa rasowego pod warunkiem przedstawienia organowi wymienionemu w § 4 ust. 1 odpowiedniego zaświadczenia Zarządu Wojewódzkiego Polskiego Związku Łowieckiego w Gdańsku względnie Związku Kynologicznego w Sopocie.

§ 8.

Uchyla się uchwałę Nr 24/51 Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 31 sierpnia 1951 r. w sprawie wprowadzenia podatku od posiadania psów na terenie miasta Gdyni (nie publikowaną).

§ 9.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Przewodniczący obrad
Cz. Kidawa

Przewodniczący Prezydium
Miejskiej Rady Narodowej
M. Wójcik

57

ZARZĄDZENIE

Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku
z dnia 27 maja 1967 r.

w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Na podstawie § 5 ust. 3, § 29 ust. 8, § 30 ust. 9, § 31ust. 6, § 40 ust. 13 i § 42 ust. 7 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 1 lutego 1967 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 14, poz. 71) w związku z § 3 pkt 4 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie powołania inspektoratów żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr 7, poz. 37) zarządza się, co następuje:

Zasięg terytorialny

§ 1.

Przepisy niniejszego zarządzenia obowiązują na następujących śródlądowych drogach wodnych:

- 1) rzeka Wisła — od km 719,9 do ujścia do morza,
- 2) rzeka Drwęca — od jeziora Drwęckiego do ujścia do rzeki Wisły, wraz z pojezierzem Brodnickim,
- 3) rzeka Wda (Czarna Woda) — od jeziora Wdzydzkiego do ujścia do rzeki Wisły,
- 4) rzeka Wisła Gdańska (Martwa Wisła) — od Przegaliny do wschodniej krawędzi mostu kolejowego w Gdańsku (km 18,2),
- 5) rzeka Nogat — od rzeki Wisły (km 0) do ujścia do Zalewu Wiślanego,
- 6) rzeka Wisła Elbląska (Szkarpawa) — od rzeki Wisły (km 0) do ujścia do Zalewu Wiślanego,
- 7) rzeka Wisła Królewiecka — od rzeki Wisły Elbląskiej (Szkarpawy — km 0) do ujścia do Zalewu Wiślanego,
- 8) rzeka Święta Tuga — od Nowego Stawu do ujścia do rzeki Wisły Elbląskiej (Szkarpawy),
- 9) rzeka Elbląska — od jeziora Drużno do ujścia do Zalewu Wiślanego,
- 10) rzeka Dzierzgoń — od mostu drogowego w Bągarciu do jeziora Drużno,
- 11) rzeka Fiszówka — od miejscowości Szopy do ujścia do rzeki Elblązki,
- 12) rzeka Tyna — od miejscowości Jasionno do ujścia do rzeki Elblązki,
- 13) rzeka Słupia — od ujścia rzeki Kamienicy (Kamiennej) do południowej krawędzi mostu kolejowego w Usce,
- 14) rzeka Pasłęka — od Braniewa do ujścia do Zalewu Wiślanego,
- 15) kanał Pasłęka — od połączenia z rzeką Pasłęką (km 0) do ujścia do Zalewu Wiślanego,
- 16) kanał Elbląski (Jagielloński),
- 17) systemat Jezior Warmińskich obejmujący połączone jeziora, rzeki i kanały od Ostródy do jeziora Drużno,
- 18) jezioro Drużno — od początku rzeki Elblązki do ujścia kanału Warmińskiego i ujścia rzeki Dzierzgoń.

Wymiary pociągów holowniczych i zestawów pchanych.

§ 2.

1. Pociągi holownicze i zestawy pchane nie mogą przekraczać następujących wymiarów:

Lp	Drogi wodne	Długość i szerokość pociągów holowniczych w metrach	Skład pociągów holowniczych (podany orientacyjnie)	Długość zestawów pchanych w metr.
1	2	3	4	5
1	Rzeka Wisła od km 719,9 do morza: 1) jazda w dół rzeki: a) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu powyżej 2,5 m b) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu poniżej 2,5 m 2) jazda w górę rzeki: a) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu powyżej 2,5 m b) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu poniżej 2,5 m	300×25 250×20 600×16 450×16	holownik i barki do pięciu w członie holownik i barki do pięciu w członie holownik i barki załadowane w pasie pojedynczym albo puste po dwie w członach "	100 100* 150 100
2	Rzeka Wisła Gdańska (Martwa Wisła)	450×16	"	150
3	Rzeka Wisła Elbląska (Szkar-pawa): 1) barki załadowane 2) barki puste	500×12 300×12	holownik i barki w pasie pojedynczym "	150 100
4	Rzeka Wisła Królewiecka	200×12	"	60
5	Rzeka Święta Tuga: 1) od Nowego Stawu do Nowego Dworu 2) od Nowego Dworu do rzeki Szkar-pawy	90×5 200×7	"	— 60
6	Rzeka Nogat	200×16	holownik i barki po dwie w członie	100
7	Rzeka Elbląska	210×10	holownik i barki w pasie pojedynczym	100
8	Kanał Elbląski (Jagielloński)	150×9	"	100
9	Kanały Systematu Warmińskiego	100×3,3	"	—
10	Szlak żeglowny jeziora Drużno	200×10	"	100
11	Rzeka Dzierzgoń	150×9	"	60

* Kierownicy zestawów pchanych winni zwracać szczególną uwagę na rozdzielanie zestawów w miejscach tego wymagających.

1	2	3	4	5
12	Rzeka Fiszówka	150×9	holownik i barki w pasie pojedynczym	—
13	Rzeka Pasłęka	150×9	holownik i barki w pasie pojedynczym	—
14	Rzeka Drwęca — od Lubicza do ujścia do rzeki Wisły — tylko w górę rzeki (w dół samosplawem)	50×3,5	holownik i jedna barka	—

2. Niezależnie od stosowania określonych niniejszym zarządzeniem wymiarów i składów pociągów holowniczych, zestawów pchanych i tratw, kierownicy tych pociągów, zestawów i tratw obowiązani są w warunkach uciążliwych dla żeglugi zmniejszyć odpowiednio pociągi holownicze, zestawy pchane i tratwy, jeżeli jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa żeglugi.

Szybkość jazdy.

§ 3.

- Na rzece Wiśle od km 719,9 do ujścia do morza, na rzece Wiśle Gdańskiej oraz na otwartych Jeziorach Systematu Warmińskiego nie ogranicza się szybkości jazdy statków.
- Na podanych niżej odcinkach śródlądowych dróg wodnych szybkość jazdy statków nie może przekroczyć:
 - na rzece Wiśle Elbląskiej (Szkar-pawie) — 15 km/g
 - na rzece Nogat — od km 0 do km 8 — 10 km/g
 - na rzece Nogat — od km 8 do ujścia do Zalewu Wiślanego — 16 km/g
 - na rzece Wiśle Królewieckiej — 13 km/g
 - na rzece Fiszówce — 8 km/g
 - na rzece Święta Tuga — od Nowego Stawu do Nowego Dworu — 7 km/g
 - na rzece Święta Tuga — od Nowego Dworu do ujścia do rzeki Wisły Elbląskiej (Szkar-pawy) — 10 km/g
 - na rzece Pasłęce — 10 km/g
 - na rzece Dzierzgoń — 8 km/g
 - na kanałach Systematu Warmińskiego — 8 km/g
 - na kanale Elbląskim — 10 km/g
 - na jeziorze Drużno — 17 km/g
- Niezależnie od ograniczenia szybkości jazdy statków, o którym mowa w ust. 2, obowiązuje nakaz ograniczenia szybkości w miejscach oznakowanych znakami Nr 20 i Nr 24 oraz w innych miejscach tego wymagających — w takim stopniu, aby wytwarzana fala nie stanowiła niebezpieczeństwa dla statków, budowli i urządzeń wodnych.

Porządek służowania

§ 4.

W czasie przejazdu statków przez śluzy i pochylnie obowiązują zasady określone przepisami § 30 ust. 1 do 8 i 10 do 13 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 1 lutego 1967 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 14, poz. 71), a ponadto na statkach w czasie przechodzenia przez śluzy i pochylnie załoga powinna znajdować się na stanowiskach manewrowych.

Zasady ruchu na uciążliwych odcinkach śródlądowych dróg wodnych.

§ 5.

- Dla zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi w kanale śluzy przeciwpowodziowej w Pleniewie na rzece Wiśle Gdańskiej (Martwej Wiśle) ustala się specjalne oznakowanie w postaci semafora wystawionego na wysokim maszcie — w formie strzałki wskazującej nakaz zatrzymania się lub dozwolony ruch w dół, względnie w górę rzeki.
- Każdy statek zbliżający się do Pleniewa winien w odpowiedniej odległości nadać sygnał dźwiękowy — dwa długie dźwięki — po czym, w zależności od ustawienia strzałki semafora, statek może kontynuować dalszą drogę, względnie winien zatrzymać się do czasu wyjścia innego statku z kanału.

3. Ustawienie strzałki semafora nakazujące statkom zatrzymanie się bądź jazdę w górę lub w dół rzeki przedstawia się następująco:

- 1) strzałka ustawiona poziomo oznacza nakaz zatrzymania się,
- 2) strzałka opuszczona w dół — pod kątem 45 stopni — oznacza drogę otwartą dla jazdy w dół rzeki,
- 3) strzałka wzniesiona w górę — pod kątem 45 stopni — oznacza drogę otwartą dla jazdy w górę rzeki.
4. Na kanałach Systematu Warmińskiego zabrania się wyprzedzania i wymijania statków pasażerskich typu „Kormoran” będących w ruchu. W tym celu statki idące do Ostródy winny ustępować z drogi statkom zdążającym do Elbląga — zatrzymując się przy brzegu do czasu ich przejścia.

Żegluga nocna.

§ 6.

1. Żegluga nocna może się odbywać pod warunkiem oświetlenia szlaku żeglownego.
2. Żeglugę nocną mogą uprawiać statki z własnym napędem mechanicznym — płynące pojedynczo, pociągi holownicze i zestawy pchane — z ograniczeniami przewidzianymi w ust. 3.
3. Maksymalną wielkość oraz skład pociągów holowniczych i zestawów pchanych na drogach wodnych, na których, dopuszcza się żeglugę nocną, ustala się jak następuje:

Lp	Drogi wodne	Długość i szerokość pociągów holowniczych w metrach	Skład pociągów holowniczych — podany orientacyjnie	Długość zestawów pchanych w metrach
1	2	3	4	5
1	Rzeka Wisła od km 719,9 do morza: 1) jazdę w dół rzeki dopuszcza się bez względu na stan wody tylko dla zestawów pchanych 2) jazdę w górę rzeki: a) przy stanie wody na wodowskaziu w Toruniu powyżej 2,5 m b) przy stanie wody na wodowskaziu w Toruniu poniżej 2,5 m	— 400×16 300×16	— holownik i barki załadowane w pasie pojedynczym albo puste po dwie w członach ”	60 100 60
2	Rzeka Wisła Gdańska (Martwa Wisła)	450×16	”	100
3	Rzeka Wisła Elbląska (Szkarpa-wa): 1) barki załadowane 2) barki puste	300×10 200×10	holownik i barki w pasie pojedynczym ”	100 60
4	Rzeka Nogat	150×10	”	100
5	Rzeka Elbląska	150×10	”	100
6	Kanał Elbląski	100×10	”	100

Tratwy.

§ 7.

1. Tratwy zatrzymujące się na postój nie mogą tarasować szlaku żeglownego. W tym celu należy ustawiać je poza

szlakiem żeglownym w taki sposób, aby nie stanowiły przeszkody dla żeglugi i spływu.

Na wodach skanalizowanych tratwy powinny być ustawione w pasach — przy jednym brzegu — o szerokości nie przekraczającej 1/3 szerokości szlaku żeglownego.

2. Poszczególne obszary wód zajęte stojącymi tratwami winny być oznakowane tablicami z napisem wskazującym właściciela tratw oraz jego adres.

3. Tratwy stojące na wodzie winny znajdować się pod stałą opieką. Dozorcy winni przebywać na powierzonych im tratwach albo w ich pobliżu.

Właściciel tratw obowiązany jest zaopatrzyć dozorców w potrzebny sprzęt — jak liny, łodzie itp. (ust. 5).

Jeden dozorca może dozorować tratwy na długości do 1 kilometra.

4. Dopuszczalne (maksymalne) wymiary tratw, tafli (tablic) i pęczków ustala się jak następuje:

1) Wymiary tratw:

Lp.	Drogi wodne	Długość w metrach	Szerokość w metrach
1	Rzeka Wisła	bez ograniczenia	holowanie — 30 spławianie — 20
2	Rzeka Wisła Gdańska (Martwa Wisła): 1) powyżej Pleniewa 2) poniżej Pleniewa	300 200	25 przy przejściu przez wrota przeciwpowodziowe w Pleniewie — 12
3	Rzeka Wisła Elbląska (Szkarpa-wa)	100	16 (w śluzie 12)
4	Rzeka Wisła Królewiecka	100	16 (w mostach 7)
5	Rzeka Nogat: 1) powyżej km 4 2) poniżej km 4	100 200	16 (w śluzie 8) 16 (w śluzie 8)
6	Rzeka Święta Tuga 1) od Nowego Stawu do Nowego Dworu 2) od Nowego Dworu do Wisły Elbląskiej (Szkarpa-wy)	90 100	4 7
7	Kanał Elbląski (Jagielloński)	75	8
8	Rzeka Elbląska	100	10
9	Rzeka Fiszówka	120	2,50
10	Rzeka Dzierżoń	100	2,50
11	Szlak żeglowny na jeziorze Drużno	100	5
12	Systemat Warmiński	100	na jeziorach — 5 na pozostałych odcinkach — 2,50
13	Rzeka Pasłęka	120	2,50
14	Rzeka Słupia	75	2,50
15	Rzeka Drwęca	100	5
16	Rzeka Wda (Czarna Woda*)	100	5
17	Rzeka Tyna	75	2,50

2) Wymiary tafli (tablic) i pęczków:
Długość tafli (tablic) nie powinna przekraczać 30 metrów (bieżących). Szerokość tafli i pasów powinna być taka, aby zapewniała swobodne i bezpieczne przejście przez otwory mostów i śluz drogi wodnej, na której spław się odbywa.

Wymiary tratw transportowanych drogami wodnymi w postaci pęczków nie mogą przekraczać dopuszczalnych wymiarów tafli (tablic), a ponadto zanurzenie pęczków nie powinno przekraczać 1 metra.

5. Tratwy powinny posiadać następujące wyposażenie:

- 1) drygawki i szreki w ilości umożliwiającej kierowanie i zatrzymywanie tratw,
- 2) dzwon, gong lub trąbkę do dawania sygnałów,
- 3) jedną flagę białą i dwie czerwone,

* tylko na odcinkach między urządzeniami piętrzącymi.

- 4) dwie latarnie białe i dwie czerwone o kącie świecenia 360°,
- 5) dwie liny stalowe lub konopne o dostatecznej mocy (stalowa o średnicy minimum 10 mm, konopna — 25 mm) i o długości co najmniej po 50 metrów,
- 6) jedną siekierę oraz po jednym bosaku i drągu dla każdego flisaka,
- 7) drut miękki o średnicy 3—5 mm i długości 50 metrów,
- 8) klamry budowlane stalowe,
- 9) gwoździe budowlane różnych wymiarów,
- 10) łódź towarzysząca o nośności wystarczającej do pomieszczenia załogi tratwy,
- 11) kładkę do schodzenia na brzeg o wymiarach 0,5×3,5 metra i nośności minimum 150 kilogramów,
- 12) kolce na buty dla każdego członka załogi tratwy,
- 13) kamizelki ratunkowe dla każdego członka załogi tratwy,
- 14) dwa koła ratunkowe z linkami (rzutkami) o długości 25 metrów,
- 15) apteczkę wyposażoną w środki niezbędne do udzielenia pierwszej pomocy.

Postanowienia końcowe.

§ 8.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia będą karane w myśl art. 15 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludce i spławie na śródlądowych drogach wodnych (jednolity tekst w Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182; zm. w Dz. U. z 1960 r. Nr 29, poz. 163).

§ 9.

Traci moc zarządzenie Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych w Poznaniu z dnia 15 marca 1954 r. Nr TZ-071/54 w sprawie szczegółowych postanowień dotyczących żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Inspektoratu
Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku
M. Szyc

CZEŚĆ II — PUBLIKACJE

58

KOMUNIKAT

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 29 maja 1967 r.
w sprawie udzielenia stałego uznania Konsulowi Brazylii.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku podaje do wiadomości, iż Rada Państwa PRL udzieliła w dniu 13 maja 1967 r. stałego uznania p. Annibalowi Alberto de Albuquerque Maranhao w charakterze Konsula Brazylii, na cały obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, z siedzibą w Gdyni.

Przewodniczący Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
Piotr Stolarek

59

OBWIESZCZENIE

Przewodniczącego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej
w Gdańsku
z dnia 8 maja 1967 r.

o nadaniu nazw nowym ulicom położonym w mieście Gdańsku.

Podaje się do wiadomości, że Miejska Rada Narodowa w Gdańsku uchwałą Nr XI/16/67 z dnia 24 kwietnia 1967 r. nadała niżej określonym nowym ulicom w mieście Gdańsku następujące nazwy:

- 1) ulicy równoległej do ulicy Sterniczej, łączącej ulicę Gdańską z ulicą Dworską w Gdańsku-Brzeźnie — nazwę „ulica Polskiego Czerwonego Krzyża”;
- 2) ulicy równoległej do ulicy Słonecznej, łączącej ulicę Podhalańską z ulicą Kwietną w Gdańsku-Oliwie — nazwę „ulica Świerkowa”.

Przewodniczący Prezydium
Miejskiej Rady Narodowej
T. Bejm

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk ulica Okopowa 21/27, I piętro, pokoje: Nr 133 H (Redakcja — tel. 31-68-21 wewn. 384) i Nr 131 (Administracja —

tel. 31-68-21 wewn. 286). Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8,30 do 15,30.

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł. Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości stron — 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony. Wpłaty na prenumeratę należy uiścić z góry na konto 304-94/2/62 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 od każdego dalszego dokumentu.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 2,40 zł.

Gdańskie Zakłady Graficzne, zam. 741 — Z-9

OPIS II - PRIBLIZHENIE

AGENCIJA

Pravilnik o radu Agencije za zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi, donesen 1990. godine. Cilj ovog pravilnika je osigurati zdravstvenu zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi u Republici Srbiji.

Pravilnik o radu Agencije za zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi, donesen 1990. godine. Cilj ovog pravilnika je osigurati zdravstvenu zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi u Republici Srbiji.

OPREMA

Pravilnik o radu Agencije za zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi, donesen 1990. godine. Cilj ovog pravilnika je osigurati zdravstvenu zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi u Republici Srbiji.

Pravilnik o radu Agencije za zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi, donesen 1990. godine. Cilj ovog pravilnika je osigurati zdravstvenu zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi u Republici Srbiji.

Pravilnik o radu Agencije za zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi, donesen 1990. godine. Cilj ovog pravilnika je osigurati zdravstvenu zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi u Republici Srbiji.

Pravilnik o radu Agencije za zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi, donesen 1990. godine. Cilj ovog pravilnika je osigurati zdravstvenu zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi u Republici Srbiji.

Pravilnik o radu Agencije za zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi, donesen 1990. godine. Cilj ovog pravilnika je osigurati zdravstvenu zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi u Republici Srbiji.

Pravilnik o radu Agencije za zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi, donesen 1990. godine. Cilj ovog pravilnika je osigurati zdravstvenu zaštitu i unapređenje zdravlja ljudi u Republici Srbiji.